

Portret statystycznego mieszkańca Warszawy na tle mieszkańców wybranych stolic europejskich – podobieństwa i różnice

Częstsze zawieranie małżeństw i rzadsze rozwody, mniejsza liczba dzieci ze związków pozamałżeńskich oraz mniej zaawansowany niż w innych stolicach europejskich proces starzenia się ludności. To tylko niektóre z cech, jakie wyróżniają mieszkańców Warszawy spośród mieszkańców wybranych stolic europejskich.

W Warszawie na 1 km² przypada tyle mieszkańców co w stolicy Węgier – Budapeszcie. Średni wiek mieszkańca Warszawy, który ma 41,7 lat zbliżony jest do mieszkańca Bratysławy i Pragi. Mieszkańcy Pragi dodatkowo charakteryzują się podobną strukturą wiekową. Również atrakcyjność osiedleńcza mierzona wysokością salda migracji w przeliczeniu na 1 tys. mieszkańców sytuuje Warszawę obok stolicy Czech.

Stopień sfeminizowania mieszkańców Warszawy zbliża ich do mieszkańców Lizbony. W obydwu stolicach na 100 mężczyzn przypada 118 kobiet. Zdecydowanie wyższym stopniem feminizacji charakteryzują się mieszkańcy stolic naszych północno-wschodnich sąsiadów: Rygi, Tallina i Wilna. W stolicy Łotwy – Rydze na 100 mężczyzn przypada 127 kobiet.

Mieszkańcy Warszawy równie często jak mieszkańcy Lizbony i Reykiawiku decydują się na zawarcie związku małżeńskiego. Wiek małżonków zbliżony jest do mieszkańców Belgradu. Jeśli już wśród małżonków w Warszawie dochodzi do rozwodu dzieje się to najczęściej po 15 latach małżeństwa. Zdecydowanie wcześniej i częściej rozwodzą się mieszkańcy Sztokholmu – statystycznie rozpada się 6 małżeństw w przeliczeniu na 1 tys. ludności. Przeciętnie nieudane związki trwają tam niecałe 4 lata.

Najwięcej, ponad połowa dzieci w Reykiawiku, Tallinie, Lizbonie i Berlinie rodzi się w związkach pozamałżeńskich. Najmniejszy odsetek takich urodzeń występuje w Skopie i w stolicy naszych wschodnich sąsiadów – Mińsku. W Warszawie niemal co piąte rodzące się dziecko pochodzi ze związku pozamałżeńskiego.

Warszawianki zdecydowanie wcześniej decydują się na urodzenie pierwszego dziecka niż mieszkanki Luksemburga, Sztokholmu, Pragi czy Bratysławy. W tych miastach matki przy urodzeniu pierwszego dziecka mają więcej niż 30 lat. Na dziecko najwcześniej decydują się mieszkanki stolic naszych północno-wschodnich sąsiadów: Mińska, Tallina i Rygi – decyzję taką podejmują mając około 27 lat.

Problem starzenia się społeczeństwa dotyczy większości stolic europejskich. Według skali ONZ odsetek osób starszych w wieku 65 lat i więcej przekraczający 7% klasyfikuje społeczeństwo do populacji starej. W Warszawie odsetek ten wynosi 17,6%, a największy występuje wśród mieszkańców Lizbony – 24,3%. W mieście tym na 1 osobę w wieku 0-14 lat przypadają prawie 2 osoby starsze.

Opracowano na podstawie: *Warszawa na tle wybranych stolic europejskich – podstawowe wskaźniki demograficzno-społeczne.*

Osoba do kontaktu:

Justyna Wrocławska, tel. (22) 464 20 91, j.wroclawska@stat.gov.pl